

tallet i den konservative gruppe stemmer for forslaget, inklusive mig selv – vi støtter altså forslaget fra Dansk Folkeparti. Men der er også et antal, der har den anden holdning, og det er efter en lige så nøje overvejelse.

Det er De Konservatives holdning, ligesom det er i de fleste andre partier, at ifølge grundloven er et folketingsmedlem ene bundet af sin egen overbevisning og ikke af en forskrift fra sine vælgere, og for den sags skyld heller ikke fra sin gruppeformand. Så det er altså efter en nøje overvejelse, det enkelte medlem stemmer enten ja eller nej. Jeg selv stemmer ja.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ønsker fru Birthe Skaarup ordet til den bemærkning? Man har ret til at komme op og kommentere det. Ellers går vi videre i ordførerrækken; vi har hr. Jørgen Winther som den næste ordfører.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jamen det er fint nok, vil jeg sige til hr. Helge Adam Møller. Dem, jeg bare appellerer til, er dem, der tager stilling til det her lovforslag ud fra nogle andre forudsætninger, og det er det, jeg har været vidne til rundt omkring – at det ikke er selve lovforslaget, man tager bestik af i dag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Jørgen Winther som ordfører.

Lidt mere ro i salen ville være utrolig godt for folkestyret.

Jørgen Winther (V):

Det er sådan, at vi har diskuteret den her sag i mange, mange år – i hvert fald vi, der har været medlem af Folketinget i flere år – og jeg mener ikke, der kan tilføres sagen ret meget nyt, for vi har virkelig diskuteret den meget. Derfor er det også sådan, at jeg kun vil sige nogle ganske få ord.

Kl. 10.15

Venstres folketingsgruppe støtter forslaget fra Dansk Folkeparti. Der er så nogle medlemmer i Venstre, som har en anden holdning, og som ikke støtter forslaget, og det synes jeg er fair nok. Jeg kan huske, når jeg tænker 18-20 år tilbage, at der i Venstre var fuld opbakning, men tiderne ændrer sig, og derfor har jeg fuld forståelse for, at man kan have mange forskellige holdninger til det her spørgsmål.

Jeg synes, vi har debatteret det så utrolig meget. Spørgsmålet er nu: Skal vi bruge 3, 4, 5 timer og sige alt det, vi ved i forvejen, eller skal vi ikke bare få stemt snart? Jeg appellerer til det sidste.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak. Og så er det fru Charlotte Fischer som ordfører.

Charlotte Fischer (RV):

Heller ikke jeg mener, at vi skal tage hele debatten forfra. Jeg har lyst til at kommentere fru Birthe Skaarups udgangspunkt for det her lovforslag, for fru Birthe Skaarup lagde jo meget vægt på, at det her lovforslag ikke er et etisk spørgsmål, altså hvorvidt lesbiske og enlige kvinder skal have adgang til kunstig befrugtning, men et prioriteringsspørgsmål, og her mener Dansk Folkeparti, at sygehusvæsenet skal være forbeholdt de syge.

Når det er vigtigt for mig lige at kommentere den vinkel, er det, fordi jeg synes, det er et meget fair udgangspunkt for den her debat. Det er jo et meget rimeligt synspunkt, som også har været drøftet ret grundigt i den radikale gruppe, og umiddelbart lyder det rigtigt: Sygehusene skal kun være til for de syge. Men når det lige præcis gælder kunstig befrugtning, er det faktisk et meget vanskeligt argument at håndtere.

For hvad er situationen i dag? I dag er det sådan, at man også tilbyder heteroseksuelle par – og med den seneste lovændring gælder det jo også lesbiske og enlige – kunstig befrugtning i tilfælde, hvor man slet ikke kan konstatere, at de er syge. De er det, man kalder uforklarligt barnløse. Hvis man virkelig førte Dansk Folkepartis princip helt til ende, ville det jo betyde, at dem, man ikke kunne diagnosticere som syge, også dem i heteroseksuelle forhold, overhovedet ikke skulle tilbydes den her behandling.

Det er så det ene problem. Det andet problem er jo, at der er enlige og lesbiske kvinder, der reelt er syge. Hvilken ret til behandling har de så i givet fald?

Det er alt sammen bare for at sige, at det meget udmærkede princip om, at sygehusene kun er til for de syge, faktisk er et princip, der er meget svært at overføre på kunstig befrugtning, som er et område, der adskiller sig fra alle andre sygdomsområder og behandlingsområder inden for vores sygehusvæsen. Så også af den grund – altså når man ser det ud fra en ren prioriteringsdiskussion om, hvad vi skal bruge vores sygehuse til – kan vi ikke støtte lovforslaget.